

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Adde. De connexitate Clerici & laici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

IN ECCLESIASTICOS.

411

Quod tamen secundum aliquos est limitandum, nisi statutum vel consuetudo loci aliter disponant, per ea quæ dicit Imol. *in allegat. §. si quis. in appellatione.*

Decimoseptimo. Si plures simul sunt inquisiti à iudice sæculari quorum unus est Clericus, qui petit se remitti ad Ecclesiasticum juxta *cap. si iudex. de senten. excommuni. libr. 6.* omnes laici debent secum remitti ad Iudicem Ecclesiasticum per *l. si communem. ff. quemadmodum servi. ammitta.* ubi non præscribitur fundus contra majorem, habentem eum communem cum minore, ita tenet *Anto. de Prato ve. in l. 1. in fin. ff. quæ sen. sine appel. rescin.* Et hoc ne causæ continentia dividatur, & ne sequatur, absurdum si in eadem causa variæ sententiæ ferrentur, & fortè contrariæ, idem tenet *Maria in cap. 2. 4. col. de mutu. pe.*

13

ADDE.

De connexitate Clerici & laici.

Si aliquis testamento suo executores mixtim constituit, tam clericos, quam laicos, quod quotidie fieri videmus, Laici propter clericos, ne continentia causæ dividatur, coram iudice Ecclesiastico sunt conveniendi, refert Geilius libr. *de pace publica cap. 26 numer. 19 Matthesilanus sing. 143* & ibi Sarei ad longum. Tradunt DD. in *l. si communem ff. quemadmodum servitus amittatur.* Et Iason in *l. si emancipati. nu. 10 de collat.* Et Petrus Costalius ad *d. t. ff. de quibus rebus ad eundem Iudicem eatur.* Post Bal.

E c 3

in

in l. ultim. col. ut. C. de edict. D. Adriani tollendo, &c.

Ita Clerico & laico simul pro aliquo fidejuben-
tibus, omnes ad judicem Clericum intrabunt,
Bartolus in l. Precipimus, ad finem. extra de ap-
pellation: Costallius in d. l. Si communem ff.
quemadmodum servitus amittatur, &c.

Eodem modo asserunt communiter interpre-
tes, quod etiam Laici socij criminis gaudeant
privilegio fori Ecclesiastici, si simul cum Clericis
capiantur, idque connexitatis vinculo fieri exi-
stimant arg. cap. Per tuas, circa finem, extra
de arbitris. Menochius casu arbit. 371 De conti-
nencia causa non dividenda, num. 12 Hippolitus
sing. 180 Maranta distinct. 11 numer. 22 ubi
restringit in individuis tantum Ferratius caute-
la 10 Cassaneus in consuetud. Rub. 1. §. 5. nume-
70 ubi ita dicit observatum esse. Felinus in cap.
I. de prescript. dicit esse stupendum verbum. I-
dem Felinus in cap. I. de Iudicijs.

Sed hanc sententiam falsam esse tradit Cra-
vetta cons. 232 & post eum Gabriel Sarei in
add. ad sing. 143 Matthesilani. Item Convarru-
vias in pract. qu. cap. 34 Sic quoque notavit
Geil. libr. I. cap. I. de pace pub. num. 18 nostris
moribus non observari, sed quemlibet suo Iudic:
tradi post Capitium decis. 173 numer. I. Et Ju-
lium Clarum in pract. Criminali §. fin q. 36 qui
licet superiorem opinionem concedat esse commu-
nionem

norem, & apud veteres etiam aliquoties observatam, & plures ejus sententiæ auctores alleget, tamen hodie dicit contrarium observari, ut quilibet suo judici tradatur. Et repetit hoc idem Geilius libr. 1. de pace publica cap. 6. numer. 17 & ex professo hanc questionem eleganter & late examinavit. de Clerico & Laico simul delinquentibus, an uterque ad judicis Ecclesiastici punitionem pertineat, Couvarruvias in d. cap. 34 ubi eleganter tuetur communem observantiam præter alios, quod in delictis socius criminis minimè gaudeat privilegio socij. Per textum in l. Si quis uxori. de furtis. &c.

Adde Cacherannum decis. 103 qui decidit Laicum qui monialem cognovit à laico etiam puniri, & in fine quoque dicit præmissam sententiam falsam esse. Sic si laicus cognoscat monialem, à laico etiam puniri potest, ut decidit per multa Catheranus decis. 103 & vice versa si mulier fornicetur cum sacerdote, illa quoque à laico puniri potest, licet contrarium teneat Hippolitus sing. 180 numer. 5.

Idem firmat Hippolitus de Marfi. singul. singul. 180 Et Felinus in cap. placuit numer. de præsumptionibus. Ex quo dicto credit posse inferri, quod si inter plures inter quos agendum esset duplicibus judicijs, de quibus in cap. ex litteris de proba. esset aliquis Clericus vel inter plures Tutores vel Curatores ejusdem tutelæ vel curæ esset aliquis Clericus, tam contra laicos quam Clericos adeundus esset Iudex Ecclesiasticus, & idem in similibus, vide quæ scripsi. supra in 2. regul. 15

414 DE POTESTATE SÆCUL.

Nam & *Zabr. in cap. Iohannes. de testam.* tenet per illum text. *dicta l. si communem.* quod si Clericus & Laicus sunt executores testamentarij debent ambo compelli per Iudicem Ecclesiasticum.

Et similiter *Bart. in l. solent. ff. de ali. & ciba. l.* dicit, quod si hæredes sunt Clerici & laici, & petantur ab eis alimenta, debent peti ab omnibus coram Iudice Ecclesiastico, vide ubi supra.

A D D E.

De huiusmodi connexitate & continentia causarum & ad unum iudicem digniorem remittenda, vide *Rebuffum de privilegijs Scholarum*, privilegio 106. ubi huiusmodi exempla refert. 57 parimodo. si plures sint contradictores in Immissione bonorum facienda ex l. fin. C. de edicto. Divi Adriani, etsi unus sit Clericus, tamen coram laico comparere debet, nisi forte ipse Clericus possideat, & citatus fuerit, si sua interesse putaverit, tunc reliqui cum Clerico ad ecclesiasticum iudicem mittuntur. Vide *Achillem personalem de adipis. possess. num. 90. Matheus Boys. Doctor.*

Decimooctavo si Clericus & Laicus volunt petere
14 reductionem ad arbitrium boni viri, petant eam coram superiore Arbitratoris, igitur si Arbitrator sit Clericus, petetur coram Clerico, si laicus fuerit, coram laico, quia non agitur de reformando actum Clerici, sed Arbitratoris, ita tenet *Ancha. in dispu.*

22. incipiente. *Laicus B. Clericum.* vide supra in 2. regu. fallen. 17 Et hoc nisi fuisset compromissum super materia ecclesiastica, per cap. *exposita.* & cap. *per tuas.* de arbi. & *Anch. in reg. interea ea 60 col. ver. juxta. prædicta,* de reg. juris lib. 6. *Ludo. consi. 265 Sicul. post Anto. in cap. quinta vallis 35 col. ver. sed dubitatur. de jurejur. dixi in allegat. 17 fallen. 2. regul.* sed quando unus arbitratorum esset Clericus, & alius laicus, vide quæ dixi, *super proximo. ver. 14.*

19. Si Episc. jure proprio judicat inter laicos in temporalibus, ita quod non recognoscit aliquo modo in ea jurisdictione aliquem laicum, quia nec habet in feudum a laico, nec aliquo alio titulo ab eo tenet, nam superior est ecclesiasticus ad quem appellandum est, ut in *alle. cap. Romana. §. debet ubi tex. ad litteram.* Et ideo dicit *Bald. in addi. Specul. de appel. col. 30* quod si quis est Dux, & Episcopus, & fert sententiam, ut Dux, quod tunc appellabitur ad Iudicem Ecclesiasticum, quia ista dignitas [si aliud non appareat] est accessoria dignitati Episcopali. Secus si Episcopus recognoscit laicum aliquo modo, quia tunc erit appellandum ad ipsum superiorem laicum, quem recognoscit, ut in *alleg. §. debet,* & ibi glo. & omnes scribentes, & in *cap. solite de mayo. & obedi.* Nisi tamen privilegio speciali vel consuetudine aliter inductum esset in *alleg. §. decet.* & ita dicit *Prapo. super rubri. de appel.*

Vigesimo Iudex Ecclesiasticus, ratione juramenti cognoscit inter laicos. 22. *question. 1. cap. si. cap. cum C. laicus. de foro compe. libr. 6. cap. venerabilem. de elect. cap. novit. de judi. glo. in cap. cum sit. de foro compe.* & ibi Doctores quod tamen limitat. ut scripsi supra in 4. fallentia. 4. regulæ.